

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta eșe de 2 ori: Mercuria și Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutôriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu s'eu 3 galbini mon. sunatôria.

Brasiovu 8 Septembre 27 Aug. 1867.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

PREA TRISTU!

Telegramu. Blasiu 7 Septembre 26 Aug. 1867 (primitu candu Gazeta era sub presa).

Adi deminétia la 6 ôre a repausatu in Domnulu Escel. Sa archiepiscopulu SIULUTIU.

Inmormentarea se va serbá in 10 Sept. la 10 ôre! Capitulu metro-poltanu.

Doi articuli de lege din an. 1791.

Celc mai multe legi ale marelui Principatu alu Transilvaniei mai stau inca si pana astadi intru tóta puterea lor, pentruc a aceleasi nu s'au desfiintiatu nici prin o lege posterioara. Intre legile de valóre se renumera si:

Artic. XXII. De anonymis et falsis delatoribus. Acelasi tradusu suna: „Maiestatea Sa sacratisima va binevoi a impartasi denunciatiunile ascunse, precum si proieptele periculose trebiloru publice pe calea guberniului cu cei interesati la aceleasi, éra pre cei acusatii va asculta cu modalitatea prescisa de legi pentrucá cei asupriti pe nedreptate se se póta apara, éra denunciatiunii mintinosi se póta fi persecutati pe calea legii si pedepsiti dupa vin'a lor. Éra proieptele si denunciatiunile anonyme se nu fia primite nici la august'a curte, nici la alte dicasteria.“

Pe temelul acestei legi si alu altora mai vechi guberniulu este indatoratu a da pe facia no numai pe denunciatiunii mitropolitulu Alecsandru, ci si pre toti ceilalti spioni, carii cu mintiunile loru tienu pe poporu si pe regimu in o grija ne'ncetata.

Artic. XXV. De officialibus in servitiis publicis constitutis, inauditis ipsis, ab officio non amovendis.

Acelu artic. de lege vorbesce fórte limpede, oprindu strinsu, cá nici unu functionariu se nu fia scoeu din deregatoria numai la simpl'a denunciatiune (erga simplicem denunciatiunem) nici se fia departatu, pana ce nu i se voru comunica punctele de acusatune, pentrucá se i se dè ocaziune deplina spre a se spala de incriminari. — B.

Adunarea generala a asociatiunii transilvane romane.

Din rezultatulu comisiuniloru, care 'si dera reporturile adunarii, se vede, ca societelile comitetulu s'au aflatu in ordine buna si adunarea decise, cá d. cassariu se priméca unu laudatoriu in scrisu, cá semnu de recunoscintia.

Ce privește la reportulu asupra ofertulu facutu de Iacobu Muresianu, apoi adunarea primí conditionile exprimate in scrisoara, ce se adresá de adreptulu si ofertulu se primí, dupa unele desbateri, cu consimtiri si acclamatiuni. Dupa acést'a se luà inainte comisiunea bugetaria si se primí remuneratiunea secretariulu II neschimbatu, precum si cea a unui juristu scriitoriu in cancelaria asociatiunii. Pentru stipendistii, cari studiazu pedagogia la Prag'a, s'a facutu concludu, cá pe longa stipendiulu de 300 fl., se li se asemneze si pentru calatoria acasa oate 50 fl. Pentru unu soldatu, care vré a se face maestru 50 fl. si 2 premia de cate 25 fl.

pentru cei ce voru dovedi, ca au prasitu mai multe ultóie. 2 stipendia de cate 25 fl. s'au statoritu pentru 2 invatiacei de meseria. Alte stipendia s'au mai consemnatu pentru cei ce voru studiá in scólele reale.

Privitoriu la „Archivu“ pentru filologia si istoria s'a primitu cu recunoscintia intréprinderea dlui auctore, apromitenduse totu spriginulu moralu.

Se mai decide edarea „Fóiei asociatiunii“, pentru care se prelinéca 400 fl. tiparinduse in aceasi fóia si actele asociatiunii, ér' in casu, ce nu s'ar edá fóia se prelinéca pentru tiparirea acteloru 200 fl.

Adangemu aci si programulu concertulu, care s'a tienutu in 27 Aug. in teatrulu ung. in folosulu fondulu asociatiunii, care produsu a facutu multa placere si a seceratu aplausu dela unu publicu luminatu din tóte plasele societatii. Elu consta din 2 parti:

Partea prima:

1. Ouverture din „Venatoriu farmacatoriu“ (Freischütz) de K. M. Weber, executatu de band'a militaria c. r. locala.

2. „Concertu de violina“ de Beriot, executatu de d. Nicolau Trandafir.

3. „Glasulu unui romanu“, poesia populara de Andreiu Muresianu, declamata de d. Ludovicu de Ciato.

4. „Aria mare“ din oper'a „Attila“ de Verdi, executata cu acompaniarea bandei militaria de domnisiór'a Isabela Vasiciu.

5. „Carnevalu de Bucuresti“ de Franoiscu Lorenzo, executatu de domnisiór'a Aurelia Popp.

Partea secunda:

6. „Variatiuni de clarinetu“ executata de band'a militaria.

7. Arie romane, duetu, executatu de domnisiór'a Isabela Vasiciu si d. Mihailu Ferliescu.

8. „Fantasia de concertu“ din oper'a „Troubadour“ de A. Goria, executata de domnisiór'a Aurelia Popp.

9. „Ouverture“ din oper'a „Dinorah“ de Meyerbeer, executata de domnisiór'a Isabela Vasiciu si d. Iuliu Ibner.

9. Fantasia din „Lucia“ de Weiss, executata de d. Nicolau Trandafir.

10. „Marsiu romanu“, executatu de band'a militaria. —

Reportulu

secr. II despre lucrarile si decisiunile mai insemnate ale comitetulu Asociatiunii transilvane romane in decursulu an. Asociatiunii 1866/7.

(Urmare.)

III Siedintia lunaria a comitetulu Asociatiunii tienuta in 6 Nov. 1866.

Din ast'a siedintia merita a se aduce la cunoscintia on. adunari urmatóriale lucrari ale comitetulu.

a) Prin § 84 se ia spre sciintia documentulu despre progresulu tenerulu juristu la universitatea Vien'a Georgiu Gerasimu Rusu, stipendiatu alu Asociatiunii, pre sem. I. an. scol. 1865/6.

b) Prin §lu 85 se decide, ca pentru stipendiulu Asociatiunii de 80 fl. destinatu pentru unu auditoriu de drepturi in patria, carele conferitu fiindu lui Nic. Olariu in siedintia comitetulu din 26 Sept. an. tr., — prin abdicerea aelunia, a devenitu in vacantia, se se publice de nou concursu cu terminulu pana la finea lui Nov. 1866.

c) Prin §lu 86 comitetulu recomanda publiculu romanu imbracisirea cu tóta caldur'a a gramaticii romano-maghiare, edare de d. prof. gimn. in Naseudu, Octaviu Baritiu.

d) Prin § 87 si 88 se ia spre sciintia din partea comitetulu reportulu cassariulu despre

schimbarea baniloru de aur in BNote de val. austr. dupa tienórea unui concludu alu comitetulu din an. 1864, cum si reportulu despre interesele la fondulu Asociatiunii dupa couponii obligatiuniloru de statu dela 1 Oct. 1866 in urma

e) Prin §§ii 89, 90 si ia spre sciintia reportulu despre banii incursi la Asociatiune dela siedintia comitetulu din 26 Sept. 1866 pana la siedintia din 6 Nov. 1866.

IV Siedintia lunaria a comitetulu Asociatiunii tienuta in 4 Dec. an. tr.

Din ast'a siedintia se supunu la cunoscintia adun. gen. urmatóriale:

a) Prin §lu 91 se ia spre sciintia conspectulu presentatu din partea cassei Asociatiunii despre starea averei Asociatiunii pre timpul acestei siedintie, din carele se vede, ca Asociatiunii avea in proprietatea sa pe atunci sum'a de 25.264 fl. 18⁵ cr.

b) Prin §lu 92 se ia spre placut'a sciintia fapt'a generósa a dlui negociatoriu in Pest'a Alecs. Nedelou, carele a oferitu fondulu Asociatiunii sum'a de 200 fl. in obligatiuni de statu, facunduse prin acést'a dupa statute m. fundatoriu alu Asociatiunii, deci cu ast'a ocaziune conformu §lui 23 lit. d) din statute, se va si propune on. adun. gen. spre asteptare si aprobare.

c) Prin § 93 se exprime multumita protocolarmente dlui negociatoriu in Alb'a Iulia Israel Löwi, carele a daruitu la Asociatiunii 30 fl. v. a.

d) Prin § 94 se ia spre sciintia reportulu secr. despre tiparirea acteloru Asociatiunii in 500 esempl. col'a cu cate 15 fl., cu totulu sum'a tiparirii si a brosiurarei pentru 9 1/2 coli fece 158 fl. 50 cr., adica cu 41 fl. mai pucinu, de oatu fú sum'a prelinata. Cu ast'a ocaziune comitetulu defigundu unu pretiu catu mai moderatu pentru cate 1 esempl. din actele Asociatiunii si anume numai cate 35 cr. v. a. si tienù de detoria de nou a atrage atentiunea inteligentiei romane spre cumpararea acteloru Asociatiunii, cá se nu diaca nevendute in archivu Asociatiunii.

e) Prin §lui 95 stipendiulu Asoc. de 80 fl. devenitu in vacantia priu abdicerea juristulu Nic. Olariu, in urm'a concursulu publicatu pre bas'a documenteloru produse si a seraciei constatate se conferi juristulu in alu 3-lea anu la academi'a din Sibiu, Ioane Piso, pre langa conditiunea de a se legitimá cu finea fiacarui sem. despre progresulu in studia.

f) Prin §§ii 96, 97, 98, 99 si 100, se ia spre sciintia reporturile despre unele daruri de carti pentru bibliotec'a Asociatiunii, cum si reportulu secr. si a cassei despre banii incursi la Asociatiune cá tacs'e de m. ord. si cá interesele dupa couponii obligatiuniloru de statu, dela siedintia din urma a comitetulu, ér'

g) prin §lu 101, comitetulu dnpace primisce cu cea mai via placere in cunoscintiarrea Rsd. d. v. presedinte alu Asociatiunii Tim. Cipariu despre edarea foiei sale filologice sub titlulu: „Archivu pentru filologia si istoria“ totudeodata decide, a chiamá atentiunea cea mai incordata a publiculu romanu si cu deosebire a barbatiloru romani de specialitate cu privire la imbracisirea si spriginirea numitei foi, apromitendu si din partesii, — conformu concludulu seu din 6 Martiu 1866 § 19, — dupa imprejurari, totu spriginulu putentiosu.

V Siedintia lunaria a comitetulu Asociatiunii tienuta in 8 Ian. a. c. 1867.

In asta siedintia s'a pertractatu urmatóriale:

a) Prin § 4 s'a lútu spre sciintia starea

cassei Asociației, carea avea sum'a de 24.829 fl. 13⁵ or.

b) Prin §§ii 2 și 3 se luă spre știința reportele dlui cassariu alu Asociației despre interesele intrate la fondulu Asociației după asemnatiunile banței ipotecare și după couponii obligatiunilor de stat.

c) Prin § 5 se ia spre știința reportulu secr. despre aceea, cumoa conformu concludu lui adusu in ședința II a adun. gen. ținute in 29 Aug. an. tr. la Alb'a Iulia p. VI, in nesu cu deciziunea comitetului din 4 Sept. an. tr. s'a trimisu pre la resp. dd. col. si Asociației spre vendiare 341 ecsempl. din actele adun. gen. V și alte 363 ecsempl. din actele adun. gen. VI.

d) Prin § 6 s'a facutu dispozițiune pentru venderea manufacturilor dela expositiunea din Brasiova din 1862 cu unu pretiu mai moderatu, pre calea licitațiunei.

e) Prin §§ii 7 și 8 se li au spre știința banii incursi la Asociației dela ședința precedente a comitetului, cum și cartile daruite pentru bibliotec'a Asociației din partea academiiei imperatesci de știința din Vien'a.

VI Ședința lunaria a comitetului Asociației ținuta in 5 Februaru a. c.

Dintre lucrarile acestei ședințe vienu a se memor'a aici că mai demne de insemnatu următoriele:

a) Prin §lu 10 se ia spre știința starea cassei Asociației carea numeră 25.010 fl. 45 cr.

b) Prin § 11 se primesce cu multumire o obligatiune urbariale de 100 fl. oferita fondului Asociației din partea comit. Juristului degia incetatu, la espres'a voia a dlui daruitoriu resp., cu aceea rezerva inse că numele daruitorului se nu se publice.

c) Prin §lu 12 se decide a se prim'i in fondulu Asociației că depositu banii comitetului nationalu permanente in suma de 257 fl. 73 cr. v. a., cari mai remasera disponibili, avendu dlu cassariu alu Asociației a duce ratiociniu deosebitu despre acesti bani cum și a ingriji, că se fructifice, adaugunduse totuodata și aceea declaratiune, cumoa comitetulu Asociației prin acést'a nu voliesce a prejudecă intru nemicu, dreptului, celu are comitetulu nationalu permanente de a dispune liberu cu acesti bani după buna aflarea sa.

d) Prin §lu 17 se ia spre placuta știința reportulu secr. despre ofertulu de 100 fl. m. o. in oblig. urb. facutu de d. proprietariu in S. Reginu Ioane P. Maieru in favórea fondului Asociației, deveniendu prin acést'a totuodata membru ord. alu Asociației pentru totu-deuna, in urma

e) Prin §§ 14, 15, 16, 18 și 19 se tractéza stáceri asié numite curențe, cum suntu: reportele despre banii incursi la Asociație cum și despre cartile și diurnale și foile periodice daruite pentru bibliotec'a Asociației, despre care va binevoi a reportá dla bibliotecariu alu Asociației.

Totu in lun'a acést'a, anume in 15 Febr. a. c. s'a ținutu o ședința extraordinaria a comitetului Asociației, in care s'a decisu, că comitetulu Asociației se faca pasii necesari la inaltulu guberniu regiu, că acel'a după analogi'a celor 4 stipendia asemnate din fondulu biliardului pentru 2 camere și 2 institute agonomice din patria, se se indure a asemná și pentru Asociațiea transilvana romana unu ajutoriu de 1200 fl. v. a. din fondulu biliardului, că se trametia și din partea sa doi reprezentanti la expositiunea universale din Parisu deschisa in 1-a Aprile a. c., ca-ci Asociațiea transilvana inca inaintéza scopurile agriculturii, oum și a altoru ramuri de economia.

Totuodata se emise cu ast'a ocaziune si pravocare din partea comitetului, că aceli barbati, cari se simtu a posiede calitatile recerute pentru o atare misiune, se se insinueze catu mai curendu la numitulu comitetu, in urmarea careia se si insinuasera cativa barbati calificati pentru o atare misiune. (Va urmă.)

Sibiu 24 Aug. După cum aflamu din isvoru securu luni in 28 Aug. se voru incepe in resiedința metropolitană gr. or. de aici ședințele consistoriului apelatoriu. T. R.

Blasiu 5 Sept. Cu mare dorere si tristare primimu in cunoștința, ca Fcs. Sa d. metropolitu Alecsandru St. Siulutiu nu se afla in normala sanatate. Cerulu se pa-

streze inca indelungu intre noi pe acestu adoratulu barbatu alu natiunii! —

UNGARIA. Presidiulu dietalu tramite pe la deputati mai multe proiecte de lege, intre cari și pre cela alu nationalitatiloru, semnu, ca dieta nu se va conchiama inca acia curundu.

— „Magy. Ország“ e trasu in procesu de presa pentru tiparierea sorisorii a 3-a alui Kosuth, care după ce s'a propagatu s'a opritu; ea e o polemia spre a impedece invoirea. —

CROATIA. Comitii supremi adunati au consiliatu se nu se conchiame diet'a, oa-ce partit'a nationala e pre puternica inca. Se crede, ca cancelaria croata se va desființa si agendele ei se voru strapune la tabul'a septemvirale din Pest'a. —

AUSTRIA INFER. Vien'a. Sub presidiulu Mai. Sale s'a ținutu in 30 consiliu min. De facia era si min. maghiar, si se facu in caus'a datorialoru de stat si a bugetului pe 1868 una decidere. — Min. Francei Rouher a primitu ordine a conferi in Vien'a, unde a si sositu dela Carlsbad. —

ROMANIA.

Bucuresci 1 Sept n. (20 Aug.) Societatea literaria in patru ședințe din urma se ocupă aprópe numai cu intocmirea statuteloru, la care simte difiultati mari. Intr'acéstea in „Romanulu“ se deschise o polemica asupra ortografiei prin dn. Paucescu. Bine, se o deschidemu și noi.

In un'a din ședințele trecute a disu dn. I. E. unulu dintre cei mai renumiti literatori ai natiunii romanesci, ca ortografi'a este perfectiunea artei de scrisu, a pusu inse de condițiune absoluta, ca mai nainte de a voi se perfectionamu art'a de scrisu, trebuie se fic-samu formele limbei, cu alte cuvente, ca trebuie se ne scimu gramatic'a, éra după acéstea adauso, ca — anarchi'a in limba provine dela școle.

Că unulu carele am petrecutu si eu vreo 16 ani cu gramatic'a in mana in calitate de dascalu; că unulu carele am urmaritu si eu cu destula luare-aminte desvoltamentulu, progresulu și relative regresele limbei noastre in cursu de ani 30, ascultandu inca si astadata tóte interesantele deabateri cate au decursu de cateva zile in sinulu societati literarie asupra ortografiei limbei noastre și mai anume asupra statoririi unui principiu de ortografi'a, m'am intaritu și mai multu in opiniunea conceputa din anii juniei mele, ca precum nici un'a din limbele cate au ajunsu pana in zenitulu lor nu s'au pututu scrie dreptu fara statorirea formelor gramaticale, intocma și ortografi'a limbei noastre nu se póte statorí fara a'i cunoșce, prin urmare a'i invetia mai anteiu formele gramaticale; am aflatu totuodata, ca gramatic'a limbei noastre este fara asemenare mai usióra decatu chiaru a limbeloru sorori.

Ce urméza din acéstea? Urméza firesce, ca déca in scrierile noastre domnesce o anarchia aceea este anarchi'a in formele limbei, prin urmare ca anarchi'a in ortografi'a se póte considera numai că unu adausu la anarchi'a in gramatica. Se comitu in carti și in unele diarie mii de erori gramaticali, legile impuse limbei de Ddieu și de geniulu natiunii se bajocoarescu și se calca in pitióre cu o usioratate neaudita. In stilu idiotismii și frasele cele frumoșe ale limbei se sacrificia la multime de barbarismi gretiosi. In unele ținuturi se face propaganda formală in contra invetiarii limbei romanesci sub ticalosulu pretextu, ca romanulu n'are nici o trebuintia de a'si invetia limb'a sa din carte, pentruca elu o a suptu cu tiet'a mamei sale.

Mai adaugemu la tóte acéstea, ca valórea, puterea mai multoru cuvente este reu cunoscuta și fórt reu aplicata.

Se mai memoramu inca si aplicarea pe dosu a interpunctiunilor? Punerea de virgula séu semicolon in locu de punctu, de sem-nulu strigarii in locu de alu întrebării?

Nu se potu retaóc nici bachanaliale tipotetice care se petrecu pana in diu'a de astadi in mai multe tipografii romanesci; celu pucinu mie mi s'a intemplat mai adesea că se iau amana carti romanesci, pe care citindule stai se juri ca sufletu de omu nu le-a facutu nici o corectura. In asemenea casuri nu poti gaci, care se fia eróre ortografica, care gramaticala adica in formele limbei și care de tipariu.

Noi toti sustienemu, ca limb'a romanésca se póte scrie bine și regulatu numai cu litere latine. Ei bine, inse scrierile din dilele noastre dau in o parte mare a loru probele cele mai invederate, cumca astadi in mani'a tuturor școléloru cate le avemu si a specialitatiloru de științe cate ne castigamu, limb'a romanésca se scrie a tátu cu cirilia ne catu si cu latine mai reu decatu o au scrisu parinti nostrii cari au tradusu cartile romanesci in secolulu trecut.

De nde óre acestu desfreu rusinatoru? Provine elu óre dela lene, dela ignorantia, séu ca este elu fetulu bastarda alu unui spiritu, descordatu că se dicu asié, séu ca dóra acelasi resulta dintr'unu despretiu criminalu cu carele se pórtá unii scriitori séu déca mai voiti manjitori catra mam'a nóstra comuna? Séu póte oa acelu desfreu resulta din mai multe cauze, intre care se potu renumera și cele susu atinse?

Provina acésta anarchia ori din care cauze, ea inse trebuie se fia intempinata de acum inainte și reufrenata cu arm'a critice; cutietulu acésteia are se curatia pe viitoru spinetulu și totu felulu de maracini spurcate din limb'a nóstra. Alte vestmente, alta curatiania și alta frisura pentru acésta vergine frumoșă și incantátore. Nu numai onórea nóstra, oi chiaru viét'a nóstra nationala pretinde in modu imperativu, că cei cari știu manuí lancet'a și cutietulu critice se sara in ajutorulu limbei noastre, se o apere de impertinentiele manjitoriloru, se coréga și erorile scriitoriloru de buna credința se arate totuodata terenulu pe carele se conveniu cu totii și se pregatésca oalea pentru a-oele capete geniale, pe care ni le va tramite Providenti'a, pentrucá se de limbei aventulu doritu si se o naltie la rangulu pe care ea l'a meritatu de multu.

Fara acestu midiolocu, adica fara a introduce critic'a și la noi, eu din partea mea nu poiu spera progresulu și desvoltamentulu limbei, pe carele natiunea 'lu astépta cu totu dreptulu. Cu atatu mai vertosu dorescu, că critic'a se'și ocupe primulu locu chiaru in sinulu societati academice. Inse ce vorbescu eu? Critic'a ce o dorescu, a si apucatu a'si ocupa locu in societatea nóstra, pentruca și pana astadi s'a criticatu, adica s'a judecata modulu de a scrie și a pronuncia limb'a nóstra nationala, prin urmare n'avemu decatu se purcedemu barbatesce pe calea ce amu apucatu. — B.

Societatea literaria.

Discursulu Rssd. D. Timoteu Cipariu in ședința din 6 Augustu.

Domnii mei! După una insarcinare onorabile din partea societati literaria, venitu acum a dóua óra se cuventezu inaintea dvóstre, si inca de unu obiectu atatu de momentosu, si pentru care s'ar cere unu timpu mai indelungatu de preparatiune, pentru a se poté tractá cu tóta esactitatea, catu, déca nu a'si sperá si acum in indulgenti'a dvóstre, in adeveru nu asiú fi cutezatu se acceptezu acea insarcinare, ori catu de onorifica este pentru mine.

De aceea speru, ca voiu fi scusat, déca numai in generale, si fara citatiuni științifice, me voiu incercá, se dau una mica si scurta deliniatiune a obiectului, cu care fui insarcinatu, adica istori'a limbei romanesci.

Este naturale, ca nu numai istori'a in genere, dar' și istori'a in specie, care are mai multi rami, se incépa una data cu osistinti'a nationala a fiacarui poporu, cu atatu mai vertosu istori'a limbei, fiinduca in viét'a unui poporu potu fórté multe se lipsésca la inceputu: cultur'a, industri'a, știința, arti și altele, dar' limb'a nu póte se lipsésca nici unui poporu; ea se nasce una data cu elu, cresce și se desvólta, infloresce și se vestediesce, imbetranesce și móre una data cu poporul. Tóte evenimentele, cate trecu preste viét'a unui poporu, tóte imbunetatiunile și calamitatiile, ce intempina una natiune, tóte fasile prin cari trece. — tóte se revérssa asupra limbei acelu poporu, acelei natiuni.

Dar' inca, cu catu unu poporu este mai vechiu, cu catu suferintiile lui au fostu mai multe și mai indelungate; cu catu impregiurarile, in cari s'au aflatu, au fostu mai variabili, — cu atatu a fostu si impresiunea acestoru momente mai mare, mai adenca, mai variabile.

Dar' inca si candu ap'a stagnéza, si candu unu poporu ar' petrece in tóta trancilitatea si paciuirea, că ap'a ce stagnéza, — totu nu póte

se fia aparata de óresicare schimbare si strafomare, carea uneori, mai alesu déca tiene timpu mai indelungatu, trece chiaru in coruptiune.

Din aste consideratiuni, domnii mei, déca noi suntemu romani, adevérati, éra nu unu amestecu de glóte straine dupa originea lor, déca suntemu ceea ce simtíam cu totii, ceea ce ne aréta tóte urmele si monumentele autentice si necontestabili, — si déca nu suntemu ceea ce voru si dorescu inemicii nostri se fimu, atunci istori'a limbéi romane este una istoria fórté lunga, istoria ce cuprinde aprópe de 2000 de ani, istoria interesante, istoria démna din totu punctulu de vedere, de a fi studiata prin tóte fazele, evenimentele, impregiurările, prin cari a trecut, si a cautatu se tréca, impreuna cu natiunea, careia i-a fostu interpreta cugetelor, bucuriei si durerilor sale, in carea mamele au cantatu la léganulu scumpelor sale surcele, in carea s'au cantatu imeneele si baladele, faptele eroice ale braviloru aperiatori ai patriei, si in carea ficele plangu pre dulcii lor parinti la diu'a cea din urma de despáire.

Potut'a traí Romanulu fara limba! si déca Romanulu e Romanu si nu Dacu, déca elementulu lui e Romanu si nu schiau, potut'a se vorbésca canduva in a'ta limba decatu in limb'a romana?

Inimicii natiunitatei romane au venitu pana a ne calcá si cele mai sacre proprietati, anteiu originea romana, apoi si insasi limb'a. Ei nu potu combiná cu trecutulu si cu presente lor, cum se mai esiste astadi una adevérata descendintia romana in partile orientului. Au peritu dacii, gotii, hunii, avarii si tóte cate alte popóre obscure si barbare, care nu au lasatu dupa sine, de catu ruine si unu nume de blastemu, cari in aste parti, cá si aiurea, nu au facutu alta de catu au stinsu civilizatiunea, ce o propagase elementulu latinu, — perira tóte cu sunetu si fara sunetu, — éra elementulu romanu totu se mai existe pana astadi? Se póte? — Nu, dicu ei, nu se póte, néga cu obstinatie, inchidu ochii se nu véda, si 'si astupa urechiele se nu audia adevéru.

Noi, cu elementulu nostru romanu, cu limb'a romana, suntemu una enigma neexplicabile inaintea mintei lor. Nu ca dóra nu ar' puté se o esplice, — atat'a ignorantia nu voiu, nu pociu a presupune, ci pentruca nu voru se o esplice, pentruca nu voru se admita esplicatiunea naturale, care decurge din studiulu faptelor, documentelor si alu limbéi, pentruca nu decure, dupa cum ar' dói anim'a lor.

Si atunci esistintintia nóstra, in totu respectulu, remane neexplicata, enigma. Ci se'i lasamu, domnii mei, se abundeze in sensulu lor, se ne mangaiamu, ca déca avemu inemicii multi, inimicii natiunali si persóns inemice, dara avemu si amici inca si moi multi, natiuni si individi, pre cari nu i-au orbitu si nu i-au potutu orbi sentieminte invidiose, ci recunoscú adevéru, sciú se esplice enigm'a nedecifrata a inemiloru, si ne intindu man'a dicundu-ne — frate!

Se lasamu pre inimicii invidiosi, se se rostogólésca in enigmele lor, esplice-le, nu le esplice, ei si le-au facutu, ei se le desnóde, e tréb'a lor, noi avemu alte trebi, cu cari se ne ocupamu.

Se trecemu dar' mai incolo la obiectulu limbéi.

Se premitemu inse unele momente istorice, cari potu se dè mai multa lumina consideratiuniloru nóstre, si se incepemu cu ceva mai inainte de colonisarea Daciei cu Romani.

Eutropiu ne spune, ca coloniele dacice s'au adusu din totu imperiulu romanu; va se dica, nu numai din Rom'a, nu numai din Itali'a, ci si din alte provincie romane, mai departate séu mai de aprópe.

Intre provinciele mai de aprópe, stau in lini'a prima: Mesi'a si Panonia, cari erau limitrofe Daciei, si cari suferisera mai multu de invasiunile Daciloru. In alta linia mai departe stau Traci'a, Macedoni'a, Noriculu, Reti'a, si altele; in cari tóte erau colonie romane, inca de mai indelungatu timpu, impreuna cu statiunile militare, cu castele de pe tiermuri Dunarii si legiunile aquilifere.

Aceste colonie erau romane, cu limb'a romana, — si dupa opíiunea mea ele au fostu antaiulu léganu, de unde s'au luatú colonistii Daciei, pre candu alte provincie mai departate numai mai tardiu si-au potutu tramite contingentulu lor.

De aci nesulu celu mai de aprópe intre

Romanii de astadi de dincóce si decindea de Dunare. De aci si nesulu între dialectulu macedono-romanu si dialectulu daco-romanu.

Dupa mine, fratii romani de preste Dunare suntú de una parte sucesorii vechiloru colonisti din Traci'a si Macedoni'a, éra de alta dependentii colonistiloru dacici, cari voru fi trecutú preste Dunare, sub Aurelianu séu sub alii. De aceea si limb'a cestoru din urma mai multu se tiene de dialectulu daco-romanu de catu de celu macedono-romanu.

Ce limba au vorbitu acesti romani, inainte si dupa Traianu pana la Aurelianu? In lini'a de antaiu fara indoiéla limb'a latina, cá limb'a imperiului, precum arata tóte inscriptiunile numeróse, ce se mai afla, mai mare parte in Transilvani'a de astadi, precum si monumintele lapidarie, — si tablele cerate, din care una parte insemnata se afla la mine, si cari mai tóte, cate adevca se potú decifrá, s'au publicatu in Archivulu meu, pentru filologia si istoria ce amu inceputu alu dá de la 1 Ianuariu anulu curinte.

Inse pre langa limb'a latina oficiala si literaria, éra in Daci'a in usu inca si unu dialectu vulgare romanu, care se póte considerá cá antaiulu elementu alu limbéi romane de astadi.

Pana aci esistentia acestui dialectu vulgare romanu dacicu, éra numai un'a coniectura luata dupa analogi'a altoru provincie, unde se aflara urme de atari dialecte totu din acele tempore; ci lipsieau documinte positive, pentru cá coniectur'a se póta deveni certitudine.

Inse multamita provedintiei, si zelului natiunale alu unui pré demnu barbatu, unu monumentu pretiosu, si unicu mi a venitu a mana, prin care coniectur'a a devenitu certitudine.

Intr'una din tablele cerate, ce le amu a mana si le amu publicatu, se afla scriu unu pasagiu si in limb'a vulgara romana. Alecsandri Antipatri, secundo auctor signai! in locu de; secundus auctor signavi.

Éca secundo fara S finale ca si la italiani in nominativu. Éca signai, cu SE in locu de SI, cá si la noi in semnu si la italiani in segno; éca si terminatiunea preteritului in AI, cá in limb'a romana, semnai, in iocu de form'a latina AVi, signavi.

Dar' anca scriitorulu acestoru cuvinte era grecu, cum lu arata si numele, si de aceea scrie cu litere grecesoi; si asiá nu sciú, déca nu a grecitu unele spreesiuni, soriendu secundo in locu de secundo.

Inse fia cum va fi; acestu monumentu vechiu din 4 Oct. 160 dupa Chr, de 1707 de ani, scriu la 55 de ani dupe espeditiunea si colonisarea dacica, demunstra preste tóta indoiéla, cumca in coloniele romane din Dacia, pe langa limb'a latina, éra in usu si unu dialectu romanu vulgare, care, daca noi suntemu romani, e man'a limbéi romanesce de astadi. Despre care mai pre largu am scriu in archivu, nr. III. pag. 40 si urmatóre.

Dupa scóterea legiuniloru romane, a V macedonica si XIII gemena din Daci'a si alesu din Transilvani'a de astadi; si asiedierea lor in mediloculu Mesiei, la Ratiaria, adi numita arcer langa Vidin, si aiurea, civilizatiunea se stinse cu totul in Daci'a Traiana si cu ea si literatur'a romana, carea pre atunci ne'ndoitu inca éra numai cea latina. Dar' nu credemu, cá s'a stinsu de una data si limb'a romana, precum nu credemu, ca au peritu toti romanii colonisti din Daci'a Traiana, ori catu de crude au fostu invasiunile barbare, ci din contra suntemu cu deplina convingere, ca cea mai mare parte a remasu inca in tíera, si ca a si oautatu se remana, — de aceea nici nu credemu, cumca toti romanii au trecutú Dunarea in Mesia, dar' neci nu ar' fi potutu, de óra ce, dupa testimonie istorice certe, Daci'a inca din timpulu lui Claudiu éra cu totul ocupata de barbari, si pierduta pentru imperiulu romanu, intru atat'a, catu nici nu potemu bine precepe, cum se fia potutu remané legiunile romane in Daci'a ocupata de barbari, dela Claudiu pana la Aurelianu, dupa ce neci monumintele din Daci'a nu treceau preste timpulu lui Claudiu imperatulu incóce.

Istoricii romani, si anume Eutropiu lib. VIII cap. 3, ne spune, ca numai de catu dupa Traianu, sucesorulu seu Adrianu, din invidia catra glori'a antecesorului sau, vru se paraséscá Daci'a si se'i retraga legiunile dincóde de Dunare, precum facuse si cu alte trei provincie castigate totu de Traianu. Si cu ce l'au spariatu amicii lui cá se nu faca unu reu asiá mare imperiului si numelui romanu?

Numai cu acelu cuventu; pentru cá nu a

cei multi cetatiani romani se se tradé in manile barbariloru (ne multi cives romani barbaris traderentur.)

Va se dica, elu avea de cugetu, se paraséscá Daci'a, tragundu-si afara legiunile romane, ce erau de garnisóne intr'ins'a, — dar' nu avea si acelu cugetu, cá se scóta si pre cetatiani romani de acolo, — pentru ca éra cu neputintia ai scóte.

De nu éra asta cauza, adevca nepotintia scóterei colonistiloru, unu omu geniale, cum a fostu Adrianu, pré usioru potea se alineze animele amiciloru sei si se le respunda: Nu ve temeti, amicii mei, de ast'a, am si eu atat'a precepere, cata voi, de scotiendu legiunile se nu lasu pre cetatiani romani in foculu barbariloru, ci sei trecu una data cu legiunile din cóce. Si atunci amicii lui Adrianu nu mai aveau cuventu de a se opune intentiunei imperatoriului.

Ci Adrianu nu lia respunsu asiá, pentru ca nu a potutu, éra amicii lui au reesitu, pentru ca elu s'a temutu a espunc viéti'a atatoru cetatiani romani in ghiarale turmeloru barbare. Elu retienú Daci'a, si nu retrase legiunile, — cu atat'a mai pocinu pre colonisti. Inse invidi'a totu a reesitu si ea, ca daca nu i a fostu cu potintia a parasi Daci'a, fara a se espunc revoltarei animelor din totu imperiulu, — a facutu ce ia fostu prin potintia; elu a derimatu puntea lui Traianu de la Turnu Severinului, si ar' fi stricatu, póte, chiaru si column'a Traiana din mediloculu Romei, de iar' fi fostu prin potintia.

Pretestulu stricării acestei punti, ce fú unu adevératu vandalismu, a fostu de nimic'a. Oprirea barbariloru, se nu tréca preste Dunare, — cari apoi cu atatu mai mare inversionare se aruncara in spatele bietiloru colonisti din Daci'a.

Inse cá se mergemu mai departe, urme de limb'a romana mai aflamu si in seclulu alu VI, sub Mauriciu imperatu, de care mai multi au scrisu, si noi insine mai de multe ori, intr'atat'a catu credemu a fi de prisosu se mai tratamu si aici despre istori'a cu Torna Frate din muntele Emu din Traci'a.

Destulu este, se amintimu, ca limb'a romana a existatu inca din timpulu antaiiei colonisatiuni, atatu in Daci'a, catu si in provinciele transdanubiane, — inse numsi cá dialectu vulgare. Pentru ca si in provinciele de preste Dunare, la inceputu limb'a literatiloru a fostu numai cea latina, precum se adevéresce din scrierile, ce au mai remasu din timpurile conciliiloru celoru mai d'anteiu, care suntú destulu de cunoscuté lumei literarie.

Mai grea sórte a cadutu pre limb'a romana, dupa ce de o parte imperiulu romanu s'a impartitu in dóce, si noi amu remasu aliati de catra partea occidentale, unde dominau limb'a latina si dialectele vulgari romane, — éra de alta parte dupa Foc'a, incetandu usulu diplomaticu alu limbéi latine in partea orientale, si grecismulu ajungandu la potere, limbéi romane nu ia mai remasu nici unu spriginu omogeniu; ci din contra incungurata de elemente straine, greci, sclavi, bulgari, cari se serbise, si serbi cari totu una suntú cu sclavii, ea pati cele mai infricosiate pierderi.

Éra candu fú crestinarea bulgaro-slaviloru catra inceputulu secului IX, si introducerea limbéi slavice chiaru si in bisericile romanului, atunci limb'a romana deveni la cea din urma agonia.

Domniloru, iertatime cá se nu me demitu in descrierea acestoru seculi plini de intunerecu si de barbaria, de cari neci unu romanu cu sufletu curatu nu si póte aduce aminte fara grétiá si infiorare, grétiá pentru barbaria, si infiorare pentru stricatiunea, ce ni a oasatu slavonismulu in limb'a si in cultur'a intelectuale.

Se lasamu, domnii mei, la o parte acesti seculi de trista reminiscencia pentru limb'a romana, cari o au tienutu sub jugulu barbariei celei mai intunecatórie, si mai bine se aducemu multumita cu recunoscintia barbatiloru din cele mai de aprópe trei secole trecute, cari au ruptu lantiurile servitutei, sub care dicea, si au redatú éra si natiunei romane, cá sei fia organulu culturai natiunali.

Ea inse, candu éra si revediu lumin'a sórelui, aparú portandu pre facia si urmele servitutei seculari cu venetari profunde, si infasiaturele sepulcrali. Ci multamita cerului, ea a reinviatu, carea se credea mórtá si se reaflá ceea ce se pareá pierduta.

Literatii nóstri de unu seculu incóce se incercara a o curá cu totu felulu de medicene, si medicii ei inca nici pana astadi nu suntú de

acordu între sine asupra remediilor mai convenienti.

Ei au început în adevărat cu totu dinadinsu a se ocupa cu igienă ei, ținura mai multe consultări. Dar până acum totu nu se înțelesera deplinu. Aleopaticii și homeopaticii și aici erau încă totu în luptă, și tari în convicțiunile lor.

Guvernulu României, recunoscându importanți'a obiectului și pericolulu disensiunii pentru pacienți, a convocat unu consiliu mare, mai mare decâtu toate cele de până acum, și i dete pre paciențele în manele lui.

Se speram, domnilor, că 'lu voru vindecă pre deplinu.

În totu casulu, am fermă incredințiar, că nu 'lu voru ucide. —

Cronica estera.

Din toate, câte se petrecu în Europă'a merita o mai mare atenție înțelesulu convențiilor imp. Napoleone, cari le-a ținutu la Aras, Lille și la Amiens, care toate în ideă lor fundamentala se potrivescu cu programulu din Salsburgu ad. susținerea păcii, decât Prusia și Rusia vrău pacea cu seriozitate; Austria se lepada de pretensiuni a luă pusețiune în Germania de sud și Franța dorește susținerea păcii și introducerea de instituții mai liberali în Franța pe cale păciuită. Napoleone la Salsburgu vorbi multu și despre Principatul dă-narene. —

Serbia în „Monitorulu“ se din 1-a Sept. condamnă și protestă în contra barbariei, ce s'a comis cu omorirea celor 2 victime pe ograbă austriacă. Metropolitulu Serbiei a și ținutu parastăsu pentru acestia, combatându barbaria asiatică de pe amvonu. —

„Trompeta“ ne referă, că 11 mii puci cu acu tramise guvernulu romanu s'au prinsu de autoritățile ungurești și s'au opritu cu cventu, cumca armele ar' pot' fi destinate a acțiă o miscare insurecționară în Transilvania și ca pr. Cuza a intervenitu la min. Andrassy pentru liberarea lor. —

La Nicolaew 2 muzicali îmbracati în costumu femeescu au încercatu unu atentatu asupra Cearulu, înse fara rezultat. Cercetarea curge. Din Parisu se scrie, că Cearulu s'ar fi clatitu de minte și pusca pe ferăstra cu pistolele. — În Spania insurecțiunea crește — În Candi'a s'a sugromatu cu totulu, și comisiunea internațională și va apucă lucrările. În prospecte că acestea se ne folosim a înaintă întru toate. —

La situațiune (capetu din Nr. tr.). Facia cu politică Europei cea de fondu dară, ad. cea observată și observanda în puterea previziunilor lui Napoleonu I. pentru susținerea cumpaneii drepte europene, causă orientala nu se pot' altfelu rezolvi, decât a) prin cointelegere diplomatică, în care casu Romani'a trebe se misce toate, se sacrifice catu de multu spre a lua parte la înțelegerea diplomatică miscându totu diii pamentulu și castigându diplomatică, pentrucă seși pot' readună la focariu tota suflarea română răspândită în Orientu, că un'a națiune, care în Orientu și are tradițiunile imperiulu bizantin, și are și dreptulu seu ereditu, care s'a usurpatu până acum numai de forța musulmană, învingându pe usurpatoriului lui, dar' nu pe erediului lui, pe nepotii remasi fara tutoru, înse elironomii cei naturali, cari dovedinduse de maioreni au dreptu a-si'lu resuscitā, cându forti'a se va afla fortiata a aspira. — b) Cestiunea acēsta se pot' rezolvi cum portā frica Napoleonu I. și prin forti'a Rusiei, cându atunci Romani'a va trebui se se lupte împreună cu occidentulu spre același scopu, cu același drapelu, ca-oe altfelu sburându ea de frica în gur'a crocodilulu pentru scapare, va fi și înghitita de elu. c) Se pot' rezolvi și prin emanciparea națiunilor cu arme proprie, cându Romani'a va avē misiunea a înaltā standartulu Asanilor până la Bosporu și Pindu, armandu brațele, dar' și spiritele deodată, spre a se înaltă în cultura științifică, arte, industria și comerciu în masă cu pasi catu se pot' de întetiti, nutrindu santulu focu alu naționalismulu și ajutându cu virtutea militaria realizarea ideei reincorporării naționalitatilor sub standartulu libertății egale constituționale. Auspiciale pen-

tru asemenea politică în verce casu suntu pentru Romani'a favorabile, numai se se scia folosi cu repediune de prestigiale lor, contopindusi toate partitele în cazanulu interesulu generalu și alu vietii și gloriei înaltării naționale, pentrucă atunci toate interesele privatilor castiga campu de a se înaltă în sboru asemenea cu sborul vulturulu romanu. — Unu visu de exercitiulu virtutilor strabune se fia împintenu de ajunsu a înaltia susu standartulu maiorenității sale, care va fi recunoscută, decât a dovedi mai timpuriu una vietă eroică și solidară, că unu gagiu pentru Europă'a, ca pot' fi bulevardulu doritu de ea în contra panslavismulu, pe care bulevardu 'lu oanta Europă'a de atatia ani și spre dorere încă nu i da semne de ajunsu respectabile, fiinduca încă se mai tavalesce în noroiulu nestabilității și alu neresolțiunii, lasându trasu și împinsu de interesele meschine ale strainilor, cari vreu alu împedca dela acēsta misiune în folosulu lor, și anularea noastră. Astăzi aratându și abilitatea ar' fi ajutata maiorenitatea și aplaudată, și Europă'a atunci n'ar mai pune stavila la crisea cestiunii Orientulu, ci ar' recunosc pe maioreni, că drepti proprietari eredi ai eredității revindicabile. — Grecia cu ajutorulu Rusiei va lua inițiativă, spre a mai reapuca ereditatea usurpată folosinduse de ocaziune; nu va pot' însă dă Europei garanți'a nici pe departe, pe care o pretinde pentru politică sa de fondu în contra influenței nordice, cum dise Napoleonu, dar' maioreni, orcându voru luă înainte procesulu proprietății sale cu puteri resolute, voru afla mai leane spriginulu Europei occidentale în recunoscerea dreptulu reaptatu. Numai cu cultură și civilitate investita se dă Romani'a dovedi, că în adevărat suntemu nepotii celor descindinti din Marte dieulu. Itali'a e la înaltimea misiunii sale și intende braçulu încordărilor la civilizațiune, Franța astēpta progree și temporisază cu rezolvarea cestiunii Orientulu dōr', dōr' se va înaltă că una fenice din roglu mortii celei parute sor'a ei din Orientu, că se o salute la una nouă vietă dorită. Națiunile vecine adōra libertățile României și si le dorescu și pentru sene. Prospecte bune, numai instituțiune generală obligatōria, înaltiare în cultura înaltă științifică, economie politică cu deosebire, și cultura aventată în toti ramii de industrie, comerciu, redicându totu sufletulu din Romani'a la entuziasmulu înaltării gloriei și prosperării genulu seu. —

Literariu.

Dreptulu publicu alu romanilor de „**Simione Barnuti**“ doctore în legi, profesore de dreptulu naturale, de dreptulu gentilor lor, de dreptulu publicu alu romanilor și de filosofia la universitate din Iasi, cu tipariulu tribunului române, a esitu la lumina!

Elu cuprinde notiti'a biografică de Simione Barnuti în XXXVI pag.; apoi dreptulu publicu alu romanilor din timpurile cele mai vechi în continuare succesivă până în prezentu pre pag. 470, statu cu, catu și fara portretulu marelu nostru barbatu, tipariu într'o edițiune catu se pot' de corespondentōria. Prețulu este de 11 $\frac{1}{2}$ — două dieceri în natura și cu fotografia 12 două dieceri în natura seu bancnote cu agio corespondentōriu. Se afla în Iasi la asociatiunea ce s'a formatu pentru publicarea tuturor manuscrisurilor lui Sim. Barnuti, numai în folosulu ereditōrulu dela cari primi manuscrisurile. Se mai afla pusu sub presa dreptulu naturalu privatu și publicu, și se va mai tipari ei dreptulu gentilor naturale și pozitiv; politică (doctrina constituțiunii) constituțiunea statelor principale. Antropologi'a. Psihologia empirică. Enciclopedi'a filosofiei teoretice. Logi'a. Metafizi'a. Estetică. Știința virtutii. Pedagogi'a. Istori'a filosofiei și Diverse alte scrieri.

Tesaurulu celu mai capitalu, pe care la pctutu lasă reposatulu națiunii, diace în opurile aceste. Cine nu si le va procura?!

Glorificare numelui Marelu barbatu! Gratiă societății june, care scōte la lumina magazinulu științei lui! —

— Adunarea generală a autorilor romani. În diurnalulu „Națiunea română“ se face unu apelu din partea unu co-

mitetu ad-hoc catra toti auctorii romani din toate partile romanismulu, cari au produsu vreo opera pe câmpu literaturii române, ca se va ținē o adunare generală a tuturor auctorilor romani însusindu cea mai mare importanță din toate punctele de vedere, provocându, că fara întârziare se tramita la Redacțiunea diariulu „Națiunea“ în Bucuresoi însemnările numelor și opurilor, ce au publicatu, pentrucă comitetulu resp. se pot' decide și se anuncie dd. auctori despre diu'a, în care se va ținē acea adunare în interesulu romanilor. Comitetulu provisoriu alu adunării generale a auctorilor romani și renouiesce anunțulu în „Națiunea română“ în chipulu urmatoriu:

„**Anunțulu** importantu. Unii din dd. auctori romani au înțelesu, că numai auctori de opere literare voru participă la marea adunare a auctorilor romani; se face dară cunoscutu, că toti cati au produsu, că auctori, orice opere în limbă română, fia pe câmpu literaturii, fia pe aceea a știinților și a artelor frumoșe, voru participă la acēsta adunare națională de auctori romani. —

Comitetulu provisoriu.

NB. Se se grabesca toti auctori a ne comunică listele cu operele lucrute că se potemu anunțā mai îngraba convocarea adunării.“ —

Îndreptare: În Nr. tr. se schimbă columnele din mijlocu, din vina tipariului, pag. arată incuria. —

Anunțiere.

Subscrișulu după consultare și la post' mai multor Romani din Buda-Pest'a, Ungari'a, Banatu și Transilvani'a amu deschisu mai vertosu în interesulu publiculu romanu cancelari'a advocatiale în Pest'a, strada „Naia alba“ (Weisse Schiffgasse) Nr. 2, etagiu I.

Facundu ast'a cunoscutu se recomandă onoratulu publicu romanu.

Pest'a în 29 Aug. c. n. 1867.

Florianu Varga,
advocatu în dreptu privatu și comialu.

Nr. 101/piset. 1867.

3—3

CONCURSU.

În comună montana Rosi'a în comitatulu Albei inf. din Transilvani'a a devenitu stațiunea de mōsă vacantă.

Cu acēsta stațiune e împreunatu unu salariu anual de 150 fl. v. a și dreptulu de pensiune.

Doritōrele de a ocupa acēsta stațiune au asi subterne cererile lor documentate, în cari e se arate cunosciintă limbei maghiare și române până în 20 Septembrie 1867 la subscriș'a direpțiune.

Dela direpțiunea fondulu pisetale.

Abrudu 21 Augustu 1867.

Basilu Bosiota,
presied. fondulu.

BEIMEL et HERZ

Pest, Landstrasse Nr. 3,

și recomandă depositulu seu de capetanie sustatoriu de 11 ani, de **sapunu Apollo**, (Apollo - Seife), care dela 15 Augustu este împreunatu cu depositulu renumitelor

Luminari Apollo

de tota sōrtea și în catatime deajunsu.

Subscrișii se roga pentru acordari catu se pot' de numeroșe și apromitu împlinirea comisiunilor date cu cea mai mare promptetia.

Beimel et Herz,

1—6 (g.)

Pest, Landstrasse Nr. 3.

Cursurile la bursa în 6. Sept. 1867 sta asi:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 89 cr. v.
Augsburg	—	—	121 „ — „
London	—	—	123 „ 45 „
Imprumutulu nationalu	—	—	57 „ 80 „
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	59 „ 40 „
Actiile bancului	—	—	691 „ — „
„ creditulu	—	—	183 „ 60 „